

[Forsvarsministeren]

folketingsbeslutning om at videreføre forsvarsloven af 18. juni 1969 med ændring nr. 214 af 26. april 1973.

Inden for de givne økonomiske rammer disponeres hvert år et vist beløb til materielanskaffelser. Forinden anskaffelserne iværksættes, forelægges disse normalt ved hvert finansårs begyndelse for folketingets finansudvalg til endelig godkendelse.

Anskaffelsen af et luftbåret varslings- og kontrolsystem vil blive foretaget af NATO som en fælles anskaffelse, og de enkelte medlemslande har aftalt at bidrage til anskaffelsen.

Danmarks andel i projektet omfatter et bidrag til anskaffelse af bl. a. fly og elektronisk udstyr samt bidrag til den årlige drift.

Som alle andre materielanskaffelser vil spørgsmålet om Danmarks økonomiske deltagelse i projektet blive forelagt finansudvalget til endelig godkendelse. Ved undertegnelsen af aftalen om dansk deltagelse i NATO AEW-programmet er der derfor taget forbehold for finansudvalgets senere godkendelse.

Det kan bekræftes, at hovedparten af de udgifter, som deltagelsen i NATO AEW-programmet vil medføre for Danmark, vil ligge efter udløbet af den nuværende forsvarsordning i 1981.

Dette er der ikke noget unormalt i, da materielanskaffelser til forsvaret som regel betalingsmæssigt og leveringsmæssigt strækker sig over en årrække, også ud over en forligningsperiode. Anskaffelsen vil blive afholdt med et mindre beløb i 1980 og resten inden for et uændret forsvarsbudget, jfr. de i finanslov 1979 angivne BO-tal.

Til finansministeren (13/12 78) af:

Melchior (CD):

»Vil ministeren give en specifikation af det tal på 39.000 offentligt ansatte, som den offentlige sektor i henhold til finansministerens egne oplysninger vil blive forøget med i 1979, ikke blot efter ministerier, men også i hovedgrupper?«

(Spm. nr. 369).

Besvarelse (15/12 78):

Finansministeren (Heinesen):

På socialdemokratiets nyligt overståede kongres gengav jeg nogle oplysninger om

indholdet af de foreliggende budgetter for stat og kommuner, hvor især de kommunale budgetter for 1979 viser store stigninger i forhold til 1978.

Jeg fremdrog disse oplysninger over for påstande om nedskæringer i den offentlige sektor samt om reformstop. Sådanne påstande er forkerte, og det var, hvad jeg søgte at dokumentere.

I den forbindelse nævnte jeg en forventet merbeskæftigelse på omkring 39.000 fuldtidsbeskæftigede, der kan specificeres på følgende vis:

For kommunernes vedkommende peger budgetterne på en merbeskæftigelse, der svarer til henvend 33.000 fuldtidsbeskæftigede, mens man for staten må regne med, at beskæftigelsen vil øges med omkring 1.500 fuldtidsbeskæftigede.

Stigningen i de offentlige serviceydelser omsætter sig også i et øget varekøb fra den private sektor og bidrager derfor også i denne sektor til en stigende beskæftigelse. Merbeskæftigelsen kan anslås til omkring 5.000 personer.

Alt i alt kan det således anslås, at stigningen i udgifterne til serviceydelser på de offentlige budgetter indebærer en samlet merbeskæftigelse i 1979 i forhold til 1978 på omkring 39.000 fuldtidsbeskæftigede.

Denne opgørelse bygger på, hvad der fremgår af de foreliggende budgetter. Det må i den forbindelse understreges, at der – ud fra hidtidige erfaringer – knytter sig en vis usikkerhed til de kommunale budgetter. De anførte tal og især specifikationer må derfor tages med det forbehold, der følger heraf.

Går man imidlertid ud fra de foreliggende tal, fordeler den direkte statslige og kommunale merbeskæftigelse på omkring 34.000 sig på nedenstående hovedområder:

Den største udvidelse ligger på det sociale område med omkring 15.000 merbeskæftigede i børneinstitutioner, plejehjem osv. Dernæst kommer de særlige beskæftigelsesfremmende foranstaltninger med over 7.000, heraf langt den overvejende del som følge af den særlige ordning vedrørende langtidsarbejdsløse. På uddannelsesområdet forventes en merbeskæftigelse på over 5.000, hovedsagelig i folkeskolen. Endelig kan der forventes en vækst i sundhedssektoren på op mod 3.000. Den resterende del på omkring 4.000 fuld-